

Στις πτήσεις της πίστewς

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο: [agiameteora.net](#)

Φωτο: [agiameteora.net](#)

Η πίστη φέρνει πάντοτε τον άνθρωπο σε επικοινωνία με τον Θεό και ανοίγει τον δρόμο για μια σωτήρια συνάντηση μαζί Του.

“Και ιδών ο Ιησούς την πίστιν αυτών, είπε τω παραλυτικώ, θάρσει, τέκνον αφέωνταί σοι αι αμαρτίαι σου”.

Ύστερα από το θαύμα της θεραπείας των δαιμονιζομένων στα Γέργεσα, ο Κύριος επέστρεψε στην Καπερναούμ. Σ’ ένα σπίτι στην πόλη αυτή στο οποίο εισήλθε, δημιουργήθηκε το αδιαχώρητο. Πλήθη λαού το κατέκλυσαν ασφυκτικά ώστε η είσοδος είχε κλείσει για όλους. Έφεραν τότε σ’ Εκείνον ένα παράλυτο για να τον θεραπεύσει. Επειδή όμως ήταν αδύνατο να περάσουν μέσα από το συνωστισμένο πλήθος, όπως μας διηγείται άλλος Ευαγγελιστής, τον είχαν μεταφέρει τέσσερις άνθρωποι, οι οποίοι τον κατέβασαν από την στέγη του σπιτιού. Ο παράλυτος διέθετε μεγάλη πίστη αλλά τον διακατείχε ταυτόχρονα κι ένα αίσθημα φόβου και αγωνίας. Το πιο πιθανόν ήταν το αίσθημα αυτό να εμφώλευε μέσα του λόγω της αμαρτωλής κατάστασης που βίωνε. Είχε όμως συναίσθηση γι’ αυτή και το πιο πιθανόν την έβλεπε σαν εμπόδιο για τη θεραπεία του.

Οι ορίζοντες της αγάπης

Ο Παντογνώστης Κύριος, ο Οποίος γνωρίζει όλα όσα σκεφτόμαστε και μας απασχολούν, είδε τη ψυχική αυτή κατάσταση του παραλύτου και πριν του χαρίσει τη θεραπεία, θέλησε να του δώσει θάρρος. Γι’ αυτό και τον ακούμε να του λέει: “θάρσει, τέκνον”. Ιδιαίτερα η λέξη “τέκνον” δεν μπορεί να ήταν μια απλή φιλοφρόνηση, αλλά μια έκφραση πατρικής αγάπης και στοργής. Ο παραλυτικός που ένοιωσε μέσα του αυτή την αγάπη του Κυρίου ενισχύθηκε ακόμα περισσότερο στην πίστη. Ο δε Κύριος “ιδών την πίστιν” του παραλυτικού αλλά και των τεσσάρων που τον συνόδευαν, προχώρησε πολύ πιο βαθειά όσον αφορά τη θεραπεία: «Αφέωνταί σοι αι αμαρτίαι σου.» Ήταν ακριβώς τότε που συντελέστηκε το μεγάλο θαύμα, το οποίο, όπως είδαμε, δεν περιορίστηκε μόνο στη σωματική, αλλά επεκτάθηκε και στην ψυχική θεραπεία. Με αυτό τον τρόπο αποκαλύφθηκε και η εξουσία του Κυρίου. Πήγαζε από τη μεγάλη πραγματικότητα ότι ήταν ο αναμενόμενος Μεσσίας που είχε τη δύναμη να συγχωρεί ακόμα και τις αμαρτίες.

Το βάθος της θεραπείας

Στο όλο σκηνικό, κρίνεται σημαντική η παρουσία των γραμματέων και των φαρισαίων, οι οποίοι άφηναν τον εαυτό τους να κυριαρχείται από μια μεγάλη πώρωση. Αυτή ακριβώς η πώρωσή δεν τους επέτρεπε να έχουν αυθεντική ενόραση πραγμάτων και γεγονότων και επομένως να μην είναι σε θέση να δουν την πραγματικότητα που εκτυλισσόταν μπροστά τους. Γι' αυτό και εξέφρασαν την κακία τους αμέσως: “ούτος βλασφημεί. Τίς δύναται αφιέναι αμαρτίας, ειμή ο Θεός;” Η πλάνη τους πήγαζε από την αδυναμία τους να αναγνωρίσουν τη Θεότητα του Κυρίου, ο οποίος τους έλεγξε αυστηρά για τις πονηρές τους σκέψεις: “ίνα δε ειδήτε ότι εξουσίαν έχει ο υιός του ανθρώπου επί της γης αφιέναι αμαρτίας – τότε λέγει τω παραλυτικώ, εγερθείς άρόν σου την κλίνην και ύπαγε εις τον οίκόν σου.” Ο λόγος του Κυρίου έγινε αμέσως έργο: “και εγερθείς απήλθεν εις τον οίκον αυτού”. Ο όχλος είδε αμέσως το θαύμα και δόξαζε τον Θεό.

Αγαπητοί αδελφοί, στα περιστατικά των ασθενών που ο Χριστός θεράπευσε θαυματουργικά διαπιστώνουμε ότι λειτουργούσαν δύο βασικές προϋποθέσεις: αυτές ήταν η πίστη και η μετάνοια, τις οποίες διέθετε ο ασθενής ή το περιβάλλον του, όπως συνέβη στην περίπτωση των τεσσάρων εκείνων ανθρώπων που μετέφεραν τον παραλυτικό. Η πίστη φέρνει πάντοτε τον άνθρωπο σε επικοινωνία με τον Θεό και ανοίγει τον δρόμο για μια σωτήρια συνάντηση μαζί Του. Επίσης η μετάνοια είναι εκείνη η οποία προκαλεί το έλεος του Θεού και ωθεί τον άνθρωπο σε βιώματα πνευματικής διαύγειας. Με αυτές τις προϋποθέσεις το “θάρσει, τέκνον” μπορεί να λειτουργεί και για μας σήμερα ως το πιο ελπιδοφόρο μήνυμα ζωής και το πιο συγκλονιστικό εγερτήριο σάλπισμα για τη σωτήριες ενατενίσεις.

Πηγή: synodoiporia.gr